

je za srce, korecal proti drevesu, da bi prečital listič.

Zahteva se je glasila na 200 goldinarjev. Ta svota je morala biti oddana v votlo drevo za njegovim dvoriščem v noči po novi luni. Ves besen je strgal papir in ga poteptal s cokljami. Ne, k županu ni maral, ta vendar ni mogel zabraniti, da bi mu požigalec ne podtaknil ognja. Sam si je moral pomagati in temeljito premisliti, kaj bi bilo storiti. Imel je 6 dni časa.

Peto noč je izkopal denar, vzel je 50 gld in je zagrebel ostalo na drugo mesto, v ilovnata tla pod posteljo. Nato je zašil denar v majhno vrečico in jo trdno zavezal. Iz stare škrinje je privlekel puško, ki je že tamkaj rjavela dobro stoletje. Znal je, da je njegov oče streljal iz tega pihalnika na vrane in je strel počil liki top.

Celo noč je snažil orožje, ga namazal in petelin se je konečno le dal priviti ter sprožiti. Drugo jutro se je napotil zgodaj z doma, da je kupil v mestu smodnika in svinca. Cele štiri ure je rabil iz mesta in se je podal prav resno na delo, da bi nabil stari kres. Naboj je končal, kakor je bil videl, že davno pokojnega očeta. Puško je pritržil na plotu blizu votlega drevesa, cev je nameril proti luknji, v katero je porinil vrečico s srebrniki. Kakor hitro bi se dotaknil izsiljevalec mošnjčka, bi se sprožil petelin in celi naboj bi bušil v odprtino štorastega drevesa.

Ko je bila past nastavljena, je bil stari Tomaž zadovoljen v zavesti, da ne bo okrađen in župan s čuvajem vred ga bosta občudovala in nobeden poštenjak v bližnji okolici ne bo več v strahu pred grozljivim lističem. Njemu samemu ne bodo mogli dokazati nobene krivde, ker se bo tat sam ustrelil.

Dolgo v noč je čakal v svoji koči, dokler ni lahko uganil, da se bo pričelo kmalu daniti. Oprijel se ga je strah. Mogoče pa je uzmovič izsledil motvoz? Najbrž ga je skrbno odvezal in odbrzel s srebrnim plenom? Strah je postal tako silovit, da se ni mogel več prema-

Pri nervozni in živčnih boleznih

deluje „Planinka“ zdravilni čaj neposredno na izvor bolezni s tem, da pomnožuje občo obnovo tkiva. Na ta način prejmejo živci več hrane in mrtvilo živcev se odstrani. Zdravilni „Planinka“ čaj pomaga izločujočim organom, krepi kri, srce in celotni organizem ter povzroči, da živci zopet pravilno delujejo. — Zahtevajte v lekarnah in drogerijah samo pravi zdravilni

„Planinka“ čaj Bahovec

ki se ne prodaja odprto, temveč samo v originalnih plombiranih paketih po Din 20— z napisom proizvajalca:

Lekarna Mr. E. Bahovec, Ljubljana.

Reg. br. 1349. od 6. VII. 1932.

govati. Kmalu bo napočil dan in vse bo prepozno.

Kakor obseden je zbežal iz kočice proti drevesu. Ali mar ni bila tamkaj senca? Bilo je samo še 100 m, še 50 m — naenkrat ga je pretresel smrtni strah. Videl je velik rdečkast plamen in slišal silen pok . . . Roke držeč pred oči, je obležal, dokler ni zaslišal glasov sosedov, ki so prihiteli od vseh strani. Še le nato je vstal počasi in se je podal z njimi k drevesu.

Baš je posinil prvi svit. Ob drevesu je ležalo truplo. Roka je še tiščala mošnjo, katero je iztrgal neznancu Tomaž.

Truplo je bilo stegneno z obrazom proti zemlji. Hrbet je bil zdrobljen od šiber in iz neštetihi ran je curljala kri po obleki. Ko so moške obrnili ustreljenega, so prestrašeno odskočili ter se pokrižali. Mrlič ni bil nikdo drugi nego — župan!

Prevalje. Nogo si je zlomil star mož po imenu Janez Oevirk, ki služi enega gospodarja, oziroma dediče že 32 let. Prepeljali so ga z rešilnim avtomobilom v bolnišnico. — Na velikonočni pondeljek so imeli prevaljski gasilci vajo na Dohjem dvoru, katera je jako dobro uspela. Vsa čast požrtvovalnim gasilcem! — Velikonočni četrtek je v naši okolici posebno še proti Uršli gori zapadel nepričakovani sneg, ponekod celo na 15—20 cm debelo. Ubogi kmetje, ki ne morejo sejati!

Sv. Jernej nad Muto. Novo avtomobilsko cesto bodo gradili, je že izmerjena in deloma tudi načeta. Šla bo iz Ivnika čez Lovrenc in mimo cerkve sv. Jerneja ter po radvanjski planoti proti Sopotu. Kmetje morajo prepustiti zemljo brezplačno in se pomagati v roboti, zato bodo imeli lepo cesto, brezposelni

doba plačo od vlade. Kdo pred leti bi bil verjel, da tukaj nekoč motor bode pel. Ko bi le vsak avtomobil pripeljal s seboj polno vrečo denarja! — Velik zločin se je zgodil tukaj na velikonočni torek, dne 18. aprila zvečer. Mlad fant je v prepiru z dvema streloma v prsa ustrelil posestnikovo ženo Antonijo Ribič v njeni hiši, in je bila takoj mrtva. V četrtek je bila sodna komisija, pri kateri sta bila dva zdravnika, iz Marenberga in iz Vuzečice. Nepridiprav je po storjenem zločinu pobegnil v gozd proti Bistrici in se govori, da je tam izvršil samomor. Dosedaj niso našli ne živega in ne mrtvega. Taki slučaji so v Dravski dolini redki.

Staritrg pri Slovenjgrašču. Po kratki in mučni bolezni je umrla 64letna ugledna in daleč nackrog znana gospa Marija Rakovnik, rojena Jakob, žena posestnika iz Gmajne. Pokojna je bila dobra krščanska žena, skrbna gospodinja in vzgledna mati svojih otrok. Pogreb blage pokojnice je bil v četrtek dne 20. t. m. na pokopališču v Starem trgu. Spre-

učinkoval na razne merilne aparate. Oba učenjaka sta iztuhtala čisto priprost način znamenj, katera je pozneje izpopolnil Morse, in na ta način sta si dajala med seboj obvestila. Gauss je že tedaj znal, kolikoga pomena da bo še enkrat elektrotehnično prenašanje vesti, vseplošnega zanimanja za iznajdbo pa le ni mogel vzbuditi. Par let je ostala priprosta žična zveza med obehma zavodom v Göttingen, dokler je ni uničila strela. Še le 15 let za tem so začeli graditi prve brzjavne zveze.

»Jaz rajši sam hodim,« je rekel Meden obotavlja se.

»Saj vam ničesar ne bom storil, gospod Meden, le košček pota bi rad šel z vami do vasi.«

»Odkod pa me poznate? Kdo ste?«

»Jaz — oh, jaz sem nihče od daleč. Slikar, če hočete, ki slika pokrajine, po malomeščanskih pojmihi torej nepotreben človek. Pred leti — ne vem več kdaj — lahko mogoče, da jih je minulo pet, lahko mogoče pa tudi petnajst — sem bil v tej okolici. Študiral sem pokrajino, tihotapce, meščane in govejo živino. Tudi zločince.«

»Pri nas ni zločincev.«

»Pač. Tedaj se je zgodil ostuden umor — mlado, plavolaso dekle je bilo utopljeno v vrelem studencu. V Podbregu — zdi se mi, da se vas tako imenuje — saj ste tudi vi tam doma, gospod Meden?«

»Odkod me poznate?«

»Odkod? — Od tam. — Zakaj? — Zato. —

Pa to so čenče! Prav zabavna noč je. Ali ne mislite tudi vi tako, gospod Meden?«

Meden se je začel bati grozo vzbujajočega tujca. In ravno danes ni bil vtaknil revolverja v žep, ko ga je vendar smel nositi vedno pri sebi, ker je imel orožni list.

»Bolje bi bilo,« je rekel težko sopihaje, »da bi šel vsak svojo pot.«

»Zakaj? Ali se me bojite?«

»Ne razgovarjam se rad. Zrak je oster, z govorjenjem pa lahko dobim vnetje v vratu.«

»Kaj še, pri vas ostanem; ne hodim rad sam ponoči; vesel sem, če koga srečam.«

Grozni tujec je koračil z njim vstric. Medena se je polastila brezumna bojazen, da ga bo vsak hip pograbil. Bil je to močan mož, ki je tako grozeče korakal poleg njega. Končno je tujec vprašal:

»He, Meden, ali bi ne mogel priti v vašo družbo?«

»V kakšno družbo?«

»No, v tihotapsko!«

»Jaz ničesar ne vem o kakšni tihotapski družbi?«

Izgotovljene moške obleke v vsaki velikosti, sukna, svile in drugo

ljalo jo je številno občinstvo. Umrila je tudi najstarejša faranka 88letna Frančiška Apšer, o kateri je prinesel sliko in poročilo list »Slovenec« za Božič lansko leto. Prej je bila vedno zdrava, k Novemu letu pa je resno obolela in vsled bolezni sedaj umrla. Tudi na njeni zadnji poti jo je spremljalo lepo število pogrebcev. Naj obe pokojnici počivata v večnem miru!

Trniče na Dravskem polju. Na veliki petek je nenadoma izbruhnil v Trničah pri g. Francu Cafuta požar, ki je v kratkem uničil vse imetje. Pri krušni peki so se vnele saje in ogenj so domači opazili, ko je bila že vsa slamnata streha v plamenih. Škoda je ogromna, zlasti, ker je gasilec iz St. Janža manjkalo vode, tako da gasiti sploh niso mogli, temveč so reševali le pohištvo in druge ogrožene predmete.

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Velikonočni prazniki so minili brez vsakih novosti. Komaj pa je zasijalo jutranje solnce velikonočnega torca, so nam zvonovi naznanili žalostno vest o smrti našega uglednega občana Matevža Kotnik, ki je v 79. letu svoje starosti zapustil to solzno dolino ter se preselil k Večnemu, da tam prejme svoje plačilo. Bil je ugleden in spoštovan mož ter dober družinski oče, ki je vzgojil svoje otroke v krščanskem duhu. Eden sin je duhovnik in profesor ter je zanj daroval sv. mašo zadušnico in ga spremil v spremstvu domačega župnika na zadnji poti. — Isti dan je izbruhnil požar pri posestniku Brumecu, ki je uničil popolnoma gospodarsko poslopje s hišo vred. Prihitela je na pomoč požarna brigada iz Slov. Bistrice, toda vsled pomanjkanja vode ni mogla ničesar napraviti. Zgodilo pa se je to, da je šofer zavozil avto v jarek, iz katerega so ga le z veliko težavo izvlekli.

Sv. Trojica v Slov. gorica. Strašna smrtna nesreča se je na Jurjevo nedeljo ponoči ob pol 11. uri pripetila na banovinski cesti v Zg. Verjanah. Z vso naglostjo se je namreč vozil na motornem kolesu skozi Sv. Trojico proti Gornji Radgoni znani šofer Adolf Fišer. Na bestii pa je prevrnjen ležal drog z avtomobil-

skimi znamenji. In v ta drog se je z vso silo zaletelo motorno kolo ter se po velikem skoku prevrnilo in skoro razbilo. Pri tem je treščil šofer na zemljo in obležal na cesti mrtev z razbito lobanjo. Bilo je na to drugi dan aretiranih nekaj okoliških fantov, ki so nujno osumljeni, da so s polaganjem droga zakrivali to smrtno nesrečo. Isti dan se je pripetila še ena smrtna nesreča. V Brengovi je zašla že v mraku Julijana Ketiš, stanujoča pri Kaisersbergerju, v Rojsov ribnik, kjer je utonila. Orožniki sedaj poizvedujejo, ali gre za nesrečni slučaj ali za zločin. — Pred kratkim je v naši fari umrla najstarejša faranka Marija Petek, stanujoča pri kovaču Budju, ki je dosegla polnih 95 let. Rojena je sicer bila v župniji Sv. Andraža, vendar pa je v naši župniji preživela nad 70 let. Vse njeno življenje je bilo posvečeno molitvi in težkemu delu. V Spodnjem Porčiču je umrl vrl mož apostolstva župan Franc Vertič. Zbolel je za srčnim oslabiljenjem in preden je minil eden teden, je že bil med rajnimi. Krasen pogreb je lepo pokazal, kako je bil rajni splošno pri-

vsakovrstno manufakturno blago

ljubljen in spoštovan. Zapušča žalujočo ženo in hčerko. Naj vsi počivajo v miru božjem! — Prejšnji teden je v cerkvi pred oltarjem Gospodovim obljubil vrl mladenič Vinko Dvoršak iz Spodnjega Porčiča, prednik tukajšnje fantovske Marijine družbe, zakonsko zvesto bo pridni Marijini družbenici Eli Filipič. Oba se preselita na nevestino posestvo na Zenik v župniji Sv. Jurija ob Ščavnici. Sprinzarjev Franček si je pa za zakonsko družico izbral Bašejo Nežiko iz Zgornjega Porčiča. Naj bosta oba para srečna in zdrava v zakonskem življenju do zlate in demantne poroke!

Sv. Rupert v Slov. gorica. V prvem tednu marca nas je zapustila Veronika Benkova v Selcih, stara komaj 28 let. Bila je članica Marijine družbe, tretjega reda, večne bratovščine in bratovščine živega rožnega venca. Na zadnji poti jo je spremljala velika množica ljudi, med njimi Marijine družbenice, ki so pri hiši žalosti in ob odprtem grobu zapele pretresljive žalostinke. Bodi jim vsem, zlasti Tereziki Rojsovi, izrečena srčna zahvala, kakor tudi g. župniku, ki je ob odprtem grobu vzel slovo od

rajne mladenke, ki je v svojem življenju z vzorno gorečnostjo izpolnjevala krščanske dolžnosti. Rajna, ki je zapustila žalujoče starše in tri brate, naj počiva v miru. Zalujočim naše sožalje!

Sv. Rupert v Slov. gorica. Na sedmini Veronike Toplak v Selcih je bilo za dijaško semenišče v Mariboru nabranih 80 Din. Bog povrni vsem darovalcem!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Kakor cvetka si cvetela, a prerano si zvenela: na to smo se spomnili dne 17. aprila, ko so zvonovi župnijske cerkve in domače kapelice naznanili smrt naše vrle, marljive in vzorne mladenke Marije Vavpotič iz Pršetincev. V najlepšem cvetu mladosti, 19 let staro, jo je Vsemogočni iz doline solz poklical v nebeški raj. Kljub vedni zdravniški pomoči se ni mogla otresti hude bolezni, ki je izpodjedla njeno močno telo in ji pretrgala nit življenja. Dne 19. aprila smo jo položili v prerani grob. Ko je ležala na mrtvaškem odru, so jo prišli kropiti številni ljudje, posebno mladenke, s katerimi je bila ves čas življenja v najlepšem prijateljstvu ter priljubljena pri vseh, ki so jo poznali. Ko smo kljub slabemu vremenu stali v obilnem številu ob tvoji prerani gomili in ihteli v žalosti s tvojimi dragimi starši, brati in sestrami, smo se v tolažbo spomnili besed Kristusovih, da križ nam sveti govori, da snidemo se nad zvezdami.

Negova. Smrt se v zadnjem času kaj pogosto oglašala. Pred 14 dnevi smo na en dan pokopali kar dva: Ano Ranc, prevžitkarico iz Negovskega vrha in Janeza Vreča, posestnika iz Negovske vasi. Obema daj Bog večni mir! — Velikonočni prazniki so minili hvala Bogu brez večjih nesreč pri streljanju, akoravno bi človek nekoliko kazni privoščil onim, ki so s streljanjem motili na velikonočno nedeljo službo božjo. Nekateri menda pridejo k cerkvi samo zato, da se nekoliko ljudem pokažejo, v cerkev pa jih sploh ni. — Naše katoliško prosvetno društvo, ki je bilo z drugimi vred razpuščeno, je zopet dovoljeno. Mladina se je zopet korajžno vrgla na prosvetno polje. Pripravlja se igra »Repoštev«, ki jo bodo fantje

v veliki izberi pri
ANT. MACUN, Maribor, Gosposka 10.

Tujec se je zasmel.

»Ali ne poznate črnega Jerneja?«

»Nobenega črnega Jerneja ne poznam.«

»Tihotapec je,« je rekel tujec. »Predrzen človek. Pravzaprav junak. V mestu so pripovedovali o njem. Tudi o vas, gospod Meden, so pripovedovali več čudnih reči. Zato sem mislil, da poznate Jerneja.«

»Hudič vendar, kdo pa ste? Odkod me poznate? Jaz vas še nikoli nisem videl.«

»No, mogoče da sem sodnijski človek, ki vas bo prijel, mogoče pa sem občestni ropar, ki vas bo tudi prijel. Prijeten tovariš na potu pač nisem.«

»Strašni ste! Ali ste res policist? Kaj mi torej hočete? Jaz sem poštenjak.«

»Kdo ve? Ali se me bojite?«

»Da,« je priznal Meden. »Nisem več prav mlad, mnogo sem že skusil; moji živci niso veliko vredni. Taka stvar me hitro vznemiri.«

»Si lahko mislim. No, danes vas bom še pustil. Za vsakim zlim dejanjem koraka maščevanje. Maščevanje ne koraka z zlim dejanjem

vštric; vendar pa je vsako uro malo bliže, čeprav samo za tri korake. Le počakajte, dohiti vas! Danes še ne! Danes pojdem z vami le do Blažunova krčme. — Ali stari malopridnež še živi?«

»Živi,« si je oddahnil Meden, »in malopriden je res. Saj je že tule njegova gostilna. Zgoden večer je še, zato bo še bedel. Stopite le kar v gostilno.«

»Ali ne pojedete z menoj na kozarec žganja?«

»Ne mislim nanj! V to krčmo ne zahajam več.«

»Tako — tako; toda jaz bom starega obiskal. Pa pojedite sedaj sami dalje, saj vam bo gotovo všeč tako. Še nekaj: vi ste vedno upravljali častne službe, bili ste župan, cerkveni ključar in podobno. Ali ste še vedno?«

»Še vedno.«

»Ali ne nabirate slučajno sedaj za kak dober namen?«

»Da, zbiramo za zastavo dekliške zveze.«

Dalje sledi.

S pomočjo elektrike se je obranil rubežni. V francoskem mestu Rennes se je poslužil posestnik garaže izrednega pripomočka, da bi se odtegnil rubežu. Ko je bilo na tem, da se ga lotijo radi neplačanih davkov izterjalci, je napeljal v vse ključavnice svojega stanovanja električni tok. Zastonj so se trudili eksekutorji, ki so poklicali na pomoč policijo in gasilce, da bi se polastili z elektriko osigurane trdnjave. Povrh se je zbrala pred stanovanjem originalnega branilca več tisočglava množica demonstrantov, radi tega je oblast sama opustila oblego.

vprizorili tekem meseca maja. Le v tem smislu napreji! — Imeli bomo letos dve lepi slovesnosti: dne 14. junija birmo in dne 30. julija pa bo daroval novo mašo č. g. Alojz Bračuša. Tega dogodka se Negovci še prav posebno veselimo, ker je že silno dolgo, kar je bila pri Negovi zadnja primicija. — Na cvetno nedeljo smo imeli v šoli strokovno predavanje o svinjskih boleznih. Bilo je zelo dobro obiskano. Vse prav in dobro. Samo nič kaj niso bili poslušalci zadovoljni z drugim predavateljem, ki je na dolgo in široko priporočal neko organizacijo, katere imena pa si najbrž nobeden ni zapomnil, ker je pre dolgo. Sicer pa so naši Negovci že toliko brihtni, da znajo misliti s svojo lasno glavo. — Sneg, ki je pobelil v belem tednu naše travnike in njive, je precej napojil izsušeno zemljo. Ripsu in žitu pa je škodoval. Bog daj sedaj toplega solnca, da bo setev in trava lahko nemoteno rastle, sicer bo hudo za ljudi in živino.

Kapela pri Rad. Predzadnji »Gospodar« je prinesel žalostne novice iz kapelske župnije. Resnici na ljubo se naj popravi poročilo v toliko, da tretji slučaj poskušene samomora ne odgovarja resnici, ampak je bila iz mišljotina. Tokrat pa objavljamo zopet bolj veselo poročilo. Na velikonočni pondeljek je stopil pred poročni oltar mlad par, ki si je stekel lepih zaslug tako na polju cerkvenega in narodnega petja kakor tudi prosvetnega delovanja. Bila sta to: Alojz Knez, sedaj policijski služitelj v Mariboru, in Micika Divjakova, županova hčerka. Oba sta bila izvrstna cerkvena pevca in kot taka dolgo let povzdigovala čast božje službe. Na prosvetnem polju pa sta se posebno odlikovala kot prvovrstna igralca na dramatičnem odru, da ju je bilo veselje gledati in užitek poslušati. Naj jima bo na tem mestu izrečena prisrčna zahvala za vso njuno požrtvovalnost in trud! Ljubi Bog pa naj jima poplača s tem, da jima podeli obilo sreče, zadovoljnosti in veselja v novem stanu in ju ohrani zdrava, čila in srečna do skrajnih mej človeškega življenja!

Polensak pri Ptuj. Morje lučic je objelo naše hribočke na velikonočno soboto in nedeljo zvečer. Mogočni kresovi so plapolali proti nebu, kazajoč vernost slovenskega naroda. Lepo vreme velikonočnih dni je vso slovesnost še bolj povzdignilo. Procesija na veliko soboto se je vršila v lepem redu ob ogromni udeležbi župljanov. Prazniki pa vendar niso ostali brez nesreč in žalosti. Na veliko soboto, ko se je družina Veldin iz Braclavec mudila pri večernici, so ji doma iz hiše nepovabljeni tatovi pokradli in odnesli s seboj že blagoslovljeno velikonočno jagnje, pripravljeno za praznike, kakor tudi vse jestvine in še ostalo shranjeno meso in zabelo itd. Že enkrat pozimi so jim ukradli lepega prašiča, sedaj pa še vse, kar je hiša premogla. Njihov celoletni trud in sadove dela so odnesli ti ostudni brezvestneži. Ni čuda, ako je domače objela velika žalost, počtene farane pa veliko ogorčenje. Vsi ostro obsojajo to tatvino tega zlobneža. Spet drugi so se hoteli za praznike založiti z lepimi kokoškami pečenkami. Veliki teden so bile takšne kokoške tatvine vedno na nočnem redu. Izginjale so kokoši v Lasigovcih, spet v Prerodu itd. Nikjer ni dolgoprstnežev zadržala ključavnica, vsake so se lotili in jo iztrgali. Še celo neke vinske kleti so se lotili. Zaželeli so si dobre pijače, a je še zaenkrat ostala vinska kapljica v porabo pravega gospodarja. — Tudi se je prigodila pri streljanju nekemu fantu iz Zasadov neljuba nezgoda. Obstrelil se je v nogo in zredčilo mu je prste na roki tako, da ga je moral na Veliko noč voznik zapeljati v ptujsko bolnišnico. Želeti bi bilo,

Oteljenje

»... 300 krav z Bissulinom zdravljenih, skoraj z enakim uspehom, krave so normalno povrgle.

Živinozdravnik Dr. S. Bert, Tierärztl. Wochenschr. 24. Jahrg. Nr. 12. Preprečno zdravljenje 4 obvezila za 1 živino. Vprašajte živinozdravnika. — Trajno držijo, brez duha, nerazdražljivo. Samo na odredbo živinozdravnika — Zastopnik: »Lykos«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ulica 8. 155

da bi pogumni strelci bili bolj pazljivi pri svojih nevarnih pištolah, da si očitavo svoje ude zdrave za bolj potrebne porabe. — Le še nekoliko dni nas loči od časa, ko bomo imeli v svoji sredi prevzvišenega škofa. Dne 4. maja bodo naši malčki sprejeli milost sv. birme.

Sv. Jernaj pri Ločah. V nedeljo dne 23. aprila se je vršilo v šoli gospodarsko predavanje. Živinozdravnik g. Kriliterer je predaval o velikem pomenu izboljšanja prašičje-ter živinoreje. Kmetijski referent g. Nemeč je predaval o štajerski kokoši. — Ob Veliki noči so bili naši hribočki sijajno razsvetljeni z mnogimi kresovi v znamenje naše iskrene zvestobe in ljubezni do Boga in Zveličarja. — Krizo tudi občutimo pri nas na vseh krajih in koncih. Denarja ni nikjer, prodati ne moremo ničesar. Kar bi kmet prodal, mora dati skoraj zastonj. Kar kupi, pa mora drago plačati. Goštilničarji, mesarji in drugi, če kaj kupijo, ponujajo najnižje cene, da se nas Bog usmili. Pa tudi v teh hudih časih se včasih malo pozabavamo. Če že z drugim ne, pa gremo prebirat našega vrlega »Slovenskega gospodarja«.

Laporje. Dne 15. aprila je umrl v 80. letu svoje starosti g. Štefan Brglez v Laponski gorci, rodod od pradedov iz hiše Brglezove na Spodnji Brežnici. Bil je miren, zelo marljiv ter skrben oče svojim otrokom. Leta 1878 se je udeležil okupacije Bosne in Hercegovine pri bivšem avstrijskem pešpolku 47. Dne 17. aprila se je vršil njegov pogreb. Od hiše žalosti je vzel z ginljivimi besedami slovo g. F. Kamenik. Pogreb je vodil preč. g. dekan Ozmič. Domači laponski pevski zbor mu je pri odprtem grobu zapel lepo žalostinko. Zemlja, ki si jo tako ljubil, naj ti bo lahka, dragi Štefan. Žalujoci družini naše sožalje!

Belevode. Z zanimanjem javnost opazuje napredek dela nove ceste v Belevode, a še z večjim navdušenjem bo pozdravljena nova cesta, kadar bo nesporno za naš promet sposobno dovršena.

Polzela. Pretekli teden je žalostni glas naših zvonov naznanjal tužno vest, da je umrl gospodar dobre Kačeve hiše na Polzeli, Mat. Verdev v starosti 56 let. V svetovni vojni je postal invalid ter je vedno čutil, da ni pravega zdravja. Po boleznih vsled prehlajenja ga je zadela srčna kap. Zapustil je ženo in troje otrok. Bil je izredno dober gospodar ter splošno priljubljen, kar je spričal njegov veličasten pogreb. Rajni je bil iz ugledne Francuhove hiše na Gornji Ponikvi; bil je zelo marljiv in nadarjen, posebno veselje je imel do sodarstva in mizarstva. Bil je tudi jako dober sosed. Svoje katoliško prepričanje je kazal ne samo v besedi, ampak predvsem v dejanjih. Bil je dolgo let naročnik »Slovenskega gospodarja«, kakor tudi knjig Mohorjeve družbe; bil je tudi član Apostolstva mož. Pogreb se je vršil ravno na Veliko noč. Posebno se moramo zahvaliti čč. gg. duhovnikom, kakor tudi požarni brambli, ki ga je vozila s svojim prekrasnim mrtvaškim vozom od njegovega stanovanja do pokopališča. Spremljala ga je velika množica ljudstva. V resnici dolgo že ni imela Polzela tako lepega pogreba. Onstran groba naj mu sveti večna luč!

Sv. Peter v Savinjski dolini. Poročila sta se Kač Peter in Dimec Amalija. Ženin je bil marljiv godbenik v šempeterskem orkestru; nevesta je bila vsem priljubljena gledališka igralca na šempeterskem odru. Bog daj odličnemu zakonskemu paru obilo sreče!

Grča pri Gornji Ponikvi. Soseska nima zastonj imena Grča ali Grče, kamenita je in zelo vetrovita, kadar piha jug, a lepa je. Zlahtna vinska trta raste tu, pa sladkega sadja je dosti. Tu zore črešnje, marelice, breskev, kostanj, češplja, oreh in še več takih dobrot. In, česar tudi ni povsod, lep razgled je tukaj. Vidiš velik del rajske Savinjske doline od Celja do Mozirja, in hribe okrog, in Savinjske planine z Ojstrico, vidi se gora Uršula ter Pohorje, koroška Peca in špajkovita Golica nad Labudsko dolino. Na najlepši razgledni točki je bil na belo nedeljo dne 23. aprila blagoslovljen nov križ. Domači in sosedje so lepo ovenčali križ in prostor okoli njega, k blagoslovlitvi se je zbralo mnogo ljudi iz Ponikve in nekaj iz Savinjske doline, ponikovski pevci so zapeli pri križu ono vedno lepo pesem: »Kraljevo znamenje križ stoji«, v hiši pa več narodnih. Novi križ, daleč viden, bodi mimoslovesnemu tolažnik v teh težkih časih!

Sv. Štefan pri Smarju. Umrl je 6. aprila posestnik in gostilničar Pungershek Franc v 75. letu svoje starosti. Pokojni je bil pravega krščanskega duha, prijatelj revežev ter skrben gospodar. Bil je zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« nepretrgoma 54 let. Pogreb, kakoršnega že dolgo nismo videli, je pričal, kako je rajni bil priljubljen. G. duhovni svetnik je s prisrčnimi besedami opisal njegovo življenje, posebno poudarjajoč, da je rajni bil velik dobrotnik Cerkev ter si pridobil mnogo zaslug kot 50letni ključar podružnice sv. Ane. Pri odprtem grobu se mu je kot dolgoletnemu šolskemu načelniku in županu v imenu šolske mladine zahvalila učenka IV. razreda za ljubezen do mladine. Pred hišo žalosti in ob grobu mu je pevski zbor zapel dve žalostinki. Nam vsem bo ostal v najboljšem spominu. Naj mu Bog da večno plačilo v nebesih!

Št. Vid pri Grobelnem. Neizprosna smrt je nam nedavno vzela vsem priljubljeno vzorno in blago gospodinjico Nežo Obreza v najlepši dobi 45 let. Njeno priljubljenost je dokazal lep pogreb, ki se ga je udeležilo veliko število ljudi. Zapustila je žalujočega moža s tremi že doraslimi otroci. Bodi njej ohranjen blag spomin! Žalujoci pa naše iskreno sožalje!

Zusem. Dne 16. aprila je po daljši mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspal Mihael Žekar, gostilničar in posestnik v Loki, rojen leta 1853. Rajni je bil preizkušen mož in je zavzemal različna mesta v občini. Bil je mnogo let odbornik, tudi župan, cenilec, blagajnik, oče ubogih, več let cerkveni ključar in član cerkvenega konkur. odbora. Na dan pogreba se je pred hišo žalosti zbralo mnogo ljudi. Pred odhodom je Janez Grobin v imenu vseh, osobito občinskega odbora, imel ganljiv govor. Rajnemu bodi Bog dober plačnik in mil sodnik. Ostalim naše sožalje!

Lens Fosse N 8 P. D. C., Francija. Dne 25. aprila sem sprejel iz domovine žalostno vest, da je za vedno zatisnil oči moj ljubljeni brat Horjak Karol iz Lokavca, okraj Loka pri Zidanem mostu, v najlepši mladeniški dobi 29 let. Zapušča doma 4 braće, 4 sestre in starše in mene brata Jožefa v tujini. Pred letom dni se je vrnil iz Francije, kjer si je v tukajšnjih rudnikih nakopal holecen jetike. Vrnili se je v domovino z namenom, da doma zopet dobi izgubljeno zdravje, a bilo je prepozno. Naj

počiva v miru v domači zemlji — Delavske razmere so tukaj bolj slabe, ker precej praznujemo delavne dneve, zaslužek je bolj slab, k delu nas pa vedno bolj priganjajo. Pošiljam najlepše pozdrave vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja«. Najlepše pozdrave: žalujoci Jožef Horjak Lapornik, Viktor in Matilda.

Razlaga faraonovega prokletstva.

V klubu Amerikancev v Parizu je zadnje dni predaval Tomaž Terris, član slavne raziskovalne ekspedicije Angleža lorda Carnarvona, ki je odkrila grob egipčanskega faraona Tutanchamona. Terris je podal čisto posebno razlago glede skrivnostne smrti številnih osebnosti, ki so se bile udeležile izkopavanj kraljevske grobnice. Ne le lord Carnarvon, ampak 17 članov ekspedicije je doletela smrt. Lahkoverno egipčansko prebivalstvo je se ve prepričano, da je zadelo vse nenedoma in na nenavaden način umrle prokletstvo v večnem miru vznemirjenega faraona.

Terris je bil očividec onega znamenitega trenutka, ko sta stopila Angleža Howard Carter in Carnarvon prvič v grobnico egipčanskega kralja. Oba raziskovalca sta bila od razburjenja smrtno blede. Prvič je starinoslovnim raziskovalcem uspelo, da so odkrili še čisto nedotaknjen grob faraona. Po 17 letih brezuspešnega iskanja, po bogznaj kolikih azočaranjih je bil njun trud kronan od uspeha.

Prokletstvo faraonovo po Terrisovi razlagi nikakor ni gola izmišljotina bahjevernih domačinov. Na eni vazi (posodi), katero je pregledoval Carnarvon v grobnici, je zadel na sledeči napis: »S hitrimi peruti naj doleti smrt onega, kateri bi se drznil, dotakniti faraonovega groba z zločinsko roko, da bi ga izropal.«

Člani ekspedicije so se po razvozlanju napisa nekoliko začudeno spogledali, pa lord Carnarvon je brezbržno zmgal z ramami in je nadaljeval raziskovanje. Užgal je vžgalico in pri svitu brleče svetlobe je ogledoval drugo vazo iz alabastra. Posoda je bila tako čudovito tanko izdelana, da jo je plamen od šibice popolnoma presvetil. Lord je vzel vazo v roko, jo ovohal in rekel Terrisu, da diši po vrtnicah. Tudi Terris sam je ugotovil, da razširja posoda vonj po rožnem olju. Ohranila je prijeten duh na čudovit način celih 3700 let.

Lord Carnarvon je skušal dognati, zakaj in kako da diši vaza in baš ta njegova radovednost je povzročila po Terrisovem prepričanju njegovo smrt. Lord Carnarvon je potegnil z roke usnjato rokavico, v kateri je sicer običajno delal, in je segel z golo roko v notrajnost vaze. Takoj je potegnil svojo roko z boleštnim vzklikom, iz kazalca mu je kapljala kri. Lord Carnarvon je potisnil krvavi prst v usta, ga dobro izsesal in se ni več brigal za res prav neznan rano. Tomaž Terris je preiskal previdno notrajnost alabastrove posode in je odkril na dnu ostre bodice.

Po dobrih treh tednih, odkar je bila odkrita grobnica, je zatisnil lord Carnarvon za vedno svoje oči. V naslednjih treh tednih je preminulo na skrivnostno zagoneten način 15 članov ekspedicije.

Ako temeljijo Terrisove trditve na istini, potem je dokazano, da se egipčanski farao ni zadovoljil le z besednim prokletstvom, ampak je poskrbel tudi z drugimi sredstvi, da bi ga nikdo ne motil nekaznovan v posmrtnem počitku.

Vojaške zadeve.

Rekrutom in vojaškim obveznikom, kateri hočejo vložiti prošnjo za skrajšanje roka (dijaški rok), za osvoboditev od službe, za odlaganje službe in za razna potrdila vojaške potrebe, priporoča se knjiga »Vojna obveza (prošnje, priložbe in potrdila)«, katero je izdal komandant mariborskega vojnega okrožja in katera je tiskana v latinici. Knjiga je zelo praktična, ker vsebuje na 140 straneh 70 vzorcev prošenj za vse slučaje. Potrebno je samo, da se v knjigi najde dotični slučaj in prošnja prepiše. Pri vsakem vzorcu je naznačeno, kako se mora prošnja kolkovati in katere dokumente treba priložiti. Knjigi je cena 20 Din. Naročila naj se pošljejo po poštni nakaznici na naslov: Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5.

Raznoterosti.

Redek pojav. Da bi bila dvojčka dočakala 99 let, je gotovo zelo redki pojav. Radi tega je proslavila Amerika rojstni dan najstarejših dvojčkov z veliko slovesnostjo, z ogoromnim kolačem, na katerem je gorelo 198 sveč. Obe stari gospe, ki sta prišli skupaj na svet in sta slavili 99. rojstni dan, sta rodom iz Nemčije in sicer iz kopališča Kissingen. Njuni starši so ju prepeljali preko Oceana. Takrat je trajal prevoz 50 dni. Ko so vprašali starki na 99. rojstni dan, kaj da želita, sta odgovorili: »Želiva, da bi bila v Združenih državah alkoholna prepoved popolnoma ukinjena, da bi lahko pili Amerikanci pristno bavarsko pivo.«

Poslednje vesti.

Na tri leta so obsodili dr. Mačka.

Na kratko smo poročali, da se je vršila zadnje dni v Beogradu proti voditelju Hrvatov dr. Mačku obravnava po zakonu o zaščiti države. Dne 29. aprila ob pol 11. uri je bila od predsednika sodnega senata dr. Vase Petroviča prečitana obsodba dr. Vladimira Mačka. Obsodba se glasi: Dr. Vlad. Maček je kriv, ker je od 5. do vključno 7. novembra 1932 v Zagrebu sodeloval pri pismeni sestavi in izdaji resolucije, katero je tudi podpisal in je soglašal, da se sporoči tudi nekaterim osebam izven kroga udeležencev tega sestanka, a v 4. točki resolucije se pravi: »Na temelju te težke preizkušnje prihajamo do neizbežnega zaključka, da je, vračajoč se na leto 1918 kot izhodno točko, enotna potreba izvesti odločno in čim bolj organizirano borbo proti tej hegemoniji (nadoblasti) s ciljem, da se odstrani iz vseh naših krajev vsaka oblast in vpliv te hege-

monije (nadoblast). S tem je obtoženec hotel vplivati in ustvarjati razpoloženje pri drugih za to, da se del kraljevine Jugoslavije loči od celote kot samostojna država, s čemer je izvršil zločin po čl. 3 zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi, za kar se na podlagi zakonskih predpisov v zvezi s par. 70 in 71, točka 4 zakonskega zakonika obsoja na tri leta strogega zapor, v katero kazeno se mu po par. 78 kazenskega zakonika vračuna pritvor in preiskovalni zapor od 11. marca 1933 do danes. Na podlagi par. 281, odstavek 3, zakona o sodnem kazenskem postopku se mu priznavajo olajševalne okolnosti, ki jih določa poglavje IV. zakona o izvršitvi kazni pri osebah, ki jim je odvzeta svoboda. Na podlagi par. 309 in 310 zakona o kazenskem sodnem postopku se dr. Maček obsoja tudi na plačilo stroškov kazenskega postopanja, ki se proglašajo kot izterljiv.

Nato je predsednik senata Vasa Petrovič prečital obširno obrazložitev obsodbe, ki je postala takoj pravomočna.

Ameriške Združene države dobijo inflacijo (preplavljenje s papirnati bankovci). Predsednik Združenih držav Severne Amerike je prejel od senata pooblastilo, da izda za 3 milijarde nekritih bankovcev, od katerih bodo letno amortizirali 4% in bo vsa izdaja plačana v 25 letih. Nadalje je prejel Roosevelt pooblastilo, da zniža zlato vrednost dolarja do polovice sedanje podlage in da sme neomejeno po vrednosti kovati srebrni denar. Predsednik bo smel nadzirati cene poljedelskih proizvodov, slobodno bo dajal farmerjem denarno pomoč do 2 milijard dolarjev. Roosevelt lahko tudi ustanavlja pomožne odbore za zidanje delavskih domov.

Čestnico je slavil dne 28. aprila v kapucinskem samostanu v Studencih pri Mariboru p. Marko Fišer. Jubilat je rodom od Sv. Križa pri Rogaški Slatini in je brat že pokojnega ribniškega župnika Andreja Fišerja. Posvečen je bil leta 1897 in je v mirni dobi služboval v Gorici. Ob izbruhu vojne z Italijo se je zatekel v Škofjo Loko, odkoder je bil premeščen v Celje, v Gorico in od tamkaj izgnan od Italijanov, je nekaj časa pastiroval med begunci v Strnišču pri Ptujju, odkoder je bil poslan leta 1920 na novoustanovljeno kapucinsko naselbino v Studencih, kjer deluje še danes kot katehet, dušni pastir in prosvetni delavec. Vsestransko delavnemu, čilemu ter vedno dobrovoljnemu gospodu izreka »Slov. gospodar« iskrene čestitke z željo: Še na mnogo let!

Smrtna nesreča. V vasi Vrbno pri Št. Juriju ob južni žel. se je hotel dne 27. aprila ob 9. uri zvečer pri hiši Martina Gajseka žandarmerijski narednik Franc Mol z otepanjem s puško ubraniti psa. Orožje se je sprožilo in strel je smrtno zadel 22letno dekle Gelo Bertinec, ki je slonela 15 korakov od orožnika ob podbojih kuhinjskih vrat.

Nad mesarje so se spravili v zadnjem času ponočni vlomilci v Šoštanju. Mesarju Vitrihu pri Hankeju je odnesel nepovabljen gost v noči od 26. na 27. aprila mesnih izdelkov za 500 Din. Blagajna v prodajnem prostoru je bila k sreči prazna.

Obesil se je dne 30. aprila zvečer na Pobrežju pri Mariboru delavec Matija Kitak.

Vlomljeno je bilo od neznancev v Lokavcih pri Ljutomeru v trgovino g. Lovrenčiča. Uzmoviči so dvignili z železnim drogrom roletu in odnesli raznega manufakturnega blaga za 20.000 Din.

Dva pogorela. V noči od 30. aprila na 1. majnik je izbruhnil požar v vasi Draženci pri